

Kirjutan leedu kirjaplangue, kuna teistsugust pole
sini praegu saadaole.

PEM 13102-1
PR 10

O, laikas jau keltis, šalie Lietuvos;
Gana bus globėjū, ant tavo galvos,
Kurie tavo turtais dalinos!

Maironis

Blombergis, 12.5.47

adr.: Blombergi-Lippe
(212)

Neuestr. 118/1
Deutschland/Brit. Zone

Vāga Kallis

Kaasmaalane ja ametkaaslane!

Sellest on niind hulk päevi, kui möödunud
aastal sain suelt pikema kirja, mis mind väga rõõmus-
tas ja millele lühitasin hiljem sinu aadressile teele veel
mõned sõnumikud, kurd võib arvata, et nad pole vist toha-
le jõudnud. Praeguste saksa postolude juures on see
lühagi mõistetu ja tavaline.

Suure ki aga minu üllatus, kui täna tõi pos-
tauto mulle paki sinult. Sees „Testi Apalgu“ ja pü-
hendus: „Viktor Minniste'le jõuluis 1946 H. Rapamaa“.

Esitaks ki see üllatus, et sain sinult seesuguse kirgi-
se just täna, kus peame kiin mine noorena poja 8 aas-
taseks saamise päeva (ta on juba aasta varem käinud)
täna nii harmidaseet ilusa ja sooja ilma juures,
teine üllatus ki raamat ise. See on meil kiin otse

harmidus ja seesuguse targi veksin ei tea kuhu läinud, et
seda vatte saada, mitte ainult, et niisuguse küttemahtiline
teos niisugusel alal niisidat ajal ja oludes on selle harmi-
dane, kurd võid mu rõõmu palju rohkem kujutada ette, et
ma ei ole üheses maaleaduse õpetajaus mere kiinses gym-
naasiumis ja algkoolis, vaid mul on tulnud juba 2 aastat
anda algkoolis ja osaliselt ka gymnaasiumis ajaloo tun-
te. Ja mul pole olnud mingisugust raamatut. Peale mõne täht-
susetu ja puuduliku pisikeste konspektikese. Ning omeli ajal-
ga pole olnud minu eriala. Mäletad vist karsla päevist, et
ma tealseski progymnaasiumis ja õpetasin ikka maaleadust
ja eesti keelt. Aga olude surmil olen niisid kiin saanud ka apt-

Loe õpetajaks. Sinek on mulle juba toeks olnud hr. Mikkel Vaurik, kes muide on mere gümnaasiumi par'is ajaloo õpetajaks ja vana spets juba sel alal.

Ja nüüd korraga: Niisugune ootamatu saadet'is. Kui mid' töövahendit nii väga tarvis on, siis alles ostad hinnata, kui sellele võtsid saad, ajal ja oledes, kus seda muide kusagil saada ega võtta ei ole.

Sellepärast, armas Rajamaa, palju ja palju tänu selle eest. Ma ootustan, et ma ei lähe selle raamatu juurest enne täna toastki välja, kui ma ei ole kobe lähitanud sulle selle vastuse ja tänukirja ühtlasi.

Ma ei tea, kuhu me juba veel kooli saame teha, sest Inglismaale transportimine seisab ees, mere laager on viimasemad viidavast, ja pole teada, kas Inglismaale saame korraldada oma kooli, kuid mere loodame ja teeme, mis saame. Praegu aga algame nädala pärast uue õppeaastaga (ma muide küll seda suvist kooli ei poolda, suvi peaks kuuluma lastele) ja siis kindlasti saan korraldada ka juba seda raamatut, kuid, peab selge, see teos pole ainult tänaseks, ega ka üldse olnud õpetajale, ta on suurel väärtusel ja eestlaste kodu rgal, aga eriti pagulasajal, mida me ikka ja jälle vaatame. Seesuguse koostamisega ja väga andmisega on Rootsi eestlased teinud suure ja tänuväärse töö. Raamat ei oleks olnud täielik, kui seal oleks puudunud kõrge viimane osa. See on minu arvates kirjutatud kokkuvõtteks ja üha objektiivselt ja täpselt oma ülesande praeguse pääse eest kui tänuväärset.

Kolmandaks ilmutuseks oli see, et saadetise ja oleid lähitanud teele nähtavasti enne jõulust juba, kuid mina siin sain ta nüüd täna, 12. mail, seega peagu mõistaks. Ja sealjuures on ta liubekas olnud, nagu postitempel näitas, 9. mail, nii siis teat' Blombergi jõudnud 3 päevaga!! Aga Stockholmist liubekas tulnud vähemalt 5 kuud, või seiskunud selle aja liubekas. Muide oli paari päeva täiesti korras ja ürgastatav.

Kuidas ma seda tasuda saan, seda küll ei oska praegu öelda, aga ma loodan seda edaspidi kindlasti.

Tervitan ka H. Mark'i ja mag. J. Koit'i, kui minu vana kõpra ja ametivenda.

Muide juhtub minu elu vanaviisi, planeetika pedagoogi ametit (see on kui vana armetus, millest ei saa päriselt lahkuda), direktori ülesandest teidab praegu vanahõrra M. Vaurik, minule on aga juurde usaldatud veel laagri kogu esimehe ülesanded, nii, et tööd jatkub.

Tervitan abikaasat enda ja minu liisi poole, tema on huvitatud, kuidas elavad noored Rajamaa'd. Kiirke head Miinelli,

Minu abikaasa palus anda eest' tervitust' ja ei tea, järele oia juttu, kuidas on meil see teada. Ma minu liinikarst' meil on